

Årets första månader har varit händelserika. Astrid Söderbergh-Widding har tillträtt som rektor, jag har fått en ny vicerektorskollega, Karin Bergmark, och Hans Adolfsson är vald och utsedd till prorektor. Därmed är den kommande universitetsledningen formad och jag ser med tillförsikt framtiden an. En viktig uppgift som Hasse kommer att ha är att som ordförande i samordningsgruppen för lärarutbildningen ha det övergripande ansvaret för denna. Lärarutbildning är en av universitetets allra viktigaste uppgifter och vi har nu skapat en bra organisation för den. Ett viktigt arbete framöver blir att öka samarbetet mellan ämnesdidaktikerna och lärarna på ämnesinstitutionerna.

På sin första dag som rektor, invigde Astrid det vid årsskiftet inrättade Österjöcentret. Hon presenterade då ett bidrag på 30Mkr till nytt fartyg från Erling Perssons stiftelse. Vid sitt installationstal några veckor senare kunde hon presentera att Östersjöcentrum ingår ett strategiskt partnerskap med BalticSea2020. Denna stiftelse avsätter 100 miljoner för att under en femårsperiod utveckla Östersjöcentrums verksamhet och bidra till att förverkliga ambitionen att förmedla användbar kunskap om Östersjön till rätt plats i samhället. Med detta har vårt nyinrättade Östersjöcentrum fått en flygande start.

Runt årsskiftet hanterade vi utlysningen av 25 postdoktorsanställningar. Det var en något rörig process som vi tyvärr inte riktigt hade tekniskt stöd och organisation för att sköta på ett smidigt sätt. Men slutresultatet blev gott. Glädjande nog tackade de allra flesta, 10 av 13, av de inom fakulteten topprankade kandidaterna ja till de erbjudanden de fick.

Vi har nu bestämt vilka 10 unga forskare som ska nomineras av universitetet till Wallenberg Academy Fellows. Minst fyra av dessa måste vara externa, dvs inte ha varit anställda vid Stockholms universitet under den senaste fyraårsperioden. Sex av de nominerade är naturvetare, varav tre är externa. Vi hade oroväckande få externa nominerade denna gång. Jag vill uppmana institutionerna att arbeta aktivt under året med att finna externa kandidater som de är beredda att ta ett långsiktigt ansvar för om de får ett Fellowship. För att stimulera nomineringen av externa har fakulteten beslutat att stå för hela lönen för dessa under den inledande femårsperioden.

Regeringen har nu fattat beslut om SciLifeLab och de nya medlen har redan börjat betalas ut. Dessa medel ska användas för den nationella verksamheten, dvs kunna komma alla forskare i landet till godo, medan de gamla medlen bland annat kommer att finansiera rekrytering av unga forskare till SciLifeLab, forskare som anställs av universiteten i Stockholm, där de så småningom också avses ha sin verksamhet. Vi har nu fått in förslag från institutionerna om ämnesområden för dessa anställningar. Nästa steg blir att fakultetsledningen, bistådd av experter, diskuterar dessa förslag.

Bokslutet för 2012 ser inte bra ut. Fakultetens ackumulerade överskott av anslagsmedel, dvs de medel vi får direkt från staten till universitetet, ökar med 50% och uppgår nu till 15% av fakultetens totala omslutning (inkluderande både anslag och bidrag). På något sätt måste vi vända denna trend. Jag kan förstå prefekternas önskan att vara försiktiga och spara i ladorna för sämre tider. Men det är fel. Medlen ska användas. Ett bättre sätt att skapa en trygghet för framtida

eventuella försämringar är att se till att tillräckligt mycket medel används till kortsiktiga åtaganden som postdoktorer och doktorander. Då finns en flexibilitet att dra ner om det behövs. Ett problem med ett stort överskott är politiskt, det blir svårt att argumentera för ökade anslag. Men samtidigt måste det erkännas att man kunde ha värre ekonomiska problem än de vi har.

Anders